

честе сж злоупотрѣбени, ний сме горчиво раскаяни, защо сме взели участие въ изборитѣ. Ето прочее ползата отъ подобенъ законъ. Ний гласоподаваме за едни, а резултата пзважда на явѣ за представители лица, които нито познаваме и за които не сме никакъ гласоподавали.

На това основание като единствената ни надѣжда е на Васъ, Господине Министре, молимъ Ви покорно за да би благоволили да се распорѣдите, да се изсѣдва това явно злоупотрѣбление и да се накажатъ прилагърно виновнитѣ, а станалитѣ тукъ на 28-и тогѣ незаконни избори, да би обявили за нестанаии, като сжщеврѣменно Ви просимъ распорѣдитието за избирание бюрото отъ самитѣ избиратели, съгласно първоначалний избирателенъ законъ.

Съ надѣжда че просбата и заявлението ни ще бѣдѣтъ, усмихнати, оставаме на Ваше В. Превосходителство.

Разградъ, 29 Ноември 1882 г.

Най-покорни и преданни гласни отъ града и окръга.
(Сѣдватъ подписитѣ).

За почитаемия Вратчанский Окрѣженъ Сждъ.

Заявление отъ Ив. Цвѣтновъ жителъ изъ гр. Вратца.
Господине Предсѣдателю!

Вчера получихъ призовка отъ бившия Сждобенъ Изсѣдователь — Парушевъ, съ която се призовавамъ днесъ въ 10 часа, въ качество на обвинителъ „въ покушението на живота“ на нѣкого си Цѣно Ангеловъ. Това мое призование, смѣлю можъ да кажа, е станало чистото отъ каприцитѣ на Парушева и отъ особенитѣ му къмъ мене изопнати отъ вѣщанията. Това се види твърдѣ ясно отъ тѣхъ, които бѣха изнесени на преденъ планъ, и които ужъ че били кмѣта; се дирѣха отъ полицията преди 5 дни, а азъ се викамъ днесъ; азъ съмъ убѣденъ че нито отъ пострадавшия (спорѣдъ както говорятъ нѣкои) съмъ показанъ предъ Парушева за обвиняемъ, нито отъ свидетелитѣ; защото Ангеловъ вчера предъ нѣколко души граждани каза, че азъ не съмъ билъ въ числото на мнимитѣ му „носѣгатели“ (на какво ще нѣка го каже), така и свидетелитѣ, повтарямъ, не сж, защото чловѣческата безочливостъ не може да достигне до тамъ, щото да направи съвършенното не било на било.

Но, най-послѣ, виновникъ ли съмъ на приписаното мене злодѣяние или не, ще го открие едно съвѣстно и безпристрастно изсѣдование. Това не може да направи бившия за мене Изсѣдователь при Вратч. Окр. Сждъ — Парушевъ, защото сме (говоря за мене и него), както казахъ и по-горѣ, въ особенни отношения. Инакъ немозе и да бѣде, защото него азъ нахождамъ чловѣкъ врѣдителенъ за страната, лице, което злоупотребява съ хазната и експлоатира съ длѣжността на Сждобенъ Изсѣдователь, която длѣжностъ така злѣ компрометира въ града ни. Парушевъ спорѣдъ него, нахожда въ менъ свой неприятелъ и най вѣрнъ противникъ. Задъ гърбѣтъ му стои, а изъ умѣтъ му не излиза едно негово господарственнѣ престѣпление, за което може и трѣбва да се награди съ приличното наказанне.

Естествено излиза че Парушевъ ме счита свой неприятелъ, а азъ него врагъ на отечеството ни, въ което той е допѣль по милостъ; при това за напредъ азъ него не познавамъ за Изсѣдователь при Вратчан. Окр. Сждъ или при ка-

къвто и да билъ Сждъ. Въ такъвъ случай азъ бихъ Ви молилъ, Господине Предсѣдателю да предадете моето изсѣдование на другия подведомственъ Вамъ Изсѣдователь, или на едного отъ членовитѣ на повѣренния Вамъ Сждъ — и то безпристрастенъ — за да направи сѣдствението на обвинението ми отъ бившия изсѣдователь — Парушева.

Увѣренъ, че настоящето ми заявление ще се вземе въ внимание, честитѣ съмъ да бѣдѣмъ Ванъ единъ отъ най-покорнитѣ:

Вратца, 26 Ноември 1882 г.

Подписалъ: Ив. Цвѣтновъ.

До Господина Сждователя при Вратчанский Окр. Сждъ А. Н. Парушевъ.

Заявление отъ Ив. Цвѣтновъ, жителъ отъ гр. Вратца.

Господине!

Вчера получихъ отъ Васъ една призовка чрезъ расилника Ви, съ която се призовавамъ за днесъ за изсѣдование по едно неизвѣстно мене престѣпление (!). Азъ не можъ да се ява предъ Васъ да ме изсѣдвате, защото съмъ Ви предалъ въ сждъ за злоупотребление правителственни пари и други още много такиможете да бѣдете за мене, па и за никого другико, длѣжностно лице. Азъ за сега Ви само съобщавамъ, че нѣма да се ява предъ Васъ днесъ, а по обстоятелственнѣ за тази работа днесъ зайвихъ и на почитаемий Вратч. Окр. Сждъ.

Вратца, 26 Ноември 1882 г.

Подписалъ: Ив. Цвѣтновъ

Варна, 29 Ноември 1882.

Г-не Редакторе на „Славянинъ!“

Счетохъ си за длѣжностъ, едва що се върнахъ отъ избирателното събрание, да Ви ява на кхсо за гуканното избирание депутати. Още преди 21 тогѣ, тукъ дохождахъ М. Начевичъ, М. Чачевъ и турчина членъ въ Държавний Свѣтъ. Последний се отива по преди и въ наша Провадия. Събрания съвѣдатели у Мювтия Ибрахима, у Митрополита Симеона, въ хотела, гдѣто бѣхъ сѣдали високопоставенитѣ господи, а най послѣ угощение у Префекта Джабарова, на което присѣдствували Мювтия Ибрахимъ съ писаря си (единъ татаринъ.) Провадийский мювтия (естирдисанъ съ телеграмма и нѣколко (2-3) български еднотеленци на тъмничаритѣ. Слѣдъ вечерята дипломатическо съвѣтване отъ Начевича и едно просто агитаторско слово отъ М. Чачева, спомоганъ отъ Префекта. Въ сговоръ съ Високопреосвещенний Симеона още същата вечеръ били изгласени окончателно за кандидати: 1) Българский Мювтия (Митрополита Симеона тѣй се препорѣчвалъ на гласитѣ турци), 2) Турский Мювтия Ибрахимъ (Варна), 3) Бояджинъ Георги (Добричъ) 4) Тестеджинъ Мустафа (Провадия) и 5) Министъръ Начевичъ. Още отъ тогава непрекъснато услена агитация, особенно въ окръжнето (гражданитѣ се избѣгахъ късно), дано се избера тѣзи, може да се каже свободно, правителствени кандидати. Отъ друга страна либералитѣ (или както ни кръстихъ напоследие *свѣтлинаритѣ*) въ несъгласие, да избера тѣзи или не до самото навечерие на изборитѣ. Дойде денний денъ, 28 и. Неусни яви увѣщания и въ залата на изборитѣ, у конака, въ горний хаятъ (коридоръ) лично отъ Префекта, който се ровяше, не зная като какво да кажъ измежду гласнитѣ отъ чловѣкъ до чловѣкъ, дано да склони всѣкого да гласува за горнитѣ лица. Префекта зорку това имаше отворени отъ самото начало до края (часа 9 преди пладне до 10 преди полнощъ) кабинета и канцеларията си, които сж въ сѣций хаятъ (ще рече въ самата избирателна зала). Въ тѣзи стая само се заповѣдахъ лично отъ Префекта гласнитѣ турци и български (и българитѣ за това щехъ насмалко да изнесѣтъ Префекта навънъ, особенно като видѣли нѣкои си да изважда бюлетени отъ бутунитѣ си) въ стаятъ вѣтрѣ сѣдѣли като на тѣжа, у кабинета Новоселский Началикъ, още единъ момъкъ отъ Ново Село и расилний на Префекта, едно невинно момче Д. Михайловъ (той занимаваше вѣселото на Префекта), въ канцеларията Варн. Окол. Началикъ и писаря отъ Окрѣжното Управление М. Ян. Жековъ (за съжаление, и единъ високоестонъ по положението си българский богатъ търговецъ), а секретаря на Добричский Началикъ (единъ безхарактеренъ младець Авраамовъ) токо миткаше въ залата и въ означенитѣ стая да придумва едни и шишпиря другъ. Всички поименувани *правителствени* лица пинахъ бюлетини, като се машина: Министъръ Начевичъ и прочее. Протестации нѣколко пхти отъ мнозина гласни, български селяни и граждани (турцитѣ само струнаха *сирѣ*, отъ страхъ горкякитѣ, а гърци гласни нѣмаше, защото гърцитѣ нито се сбирахъ да избиратъ гласни). Вѣско заявление напраздно: бюрото въ несамостоятелностъ и близкостъ до крайностъ; осѣщане са-малко енергия само у члена Ив. Черневъ. Предсѣдателъ по свою трѣбаше да се смѣта Префекта. Пър-

витѣ избори се свършихъ часа на 5 преди пладнѣ. Огъ 443 гласни повече отъ половината бѣхъ дали гласъ нито за единъ отъ препорѣчанитѣ мювтия и министъръ. Но като рѣши бюрото, на пр., че Кр. Мирский (219 гласа), Мирский (45 гласа) и прочее не е все едно лице, изборитѣ се начихъ отново. Префекта дори повдига за рѣшаванне питанието, дали К. Мирский и Кр. Мирский е все едно лице! Нови протестации за неуспешното агитиране отъ Префекта и хората му (турцитѣ даже се повикахъ съ едно *исламларъ!* въ долний хаятъ на конака за по надѣжно съвѣтване, но пакъ почти напраздно. Едно голѣмо множество гласни искахъ да позвъзгагъ и телеграфиратъ до г. Министра Предсѣателя за насилнето, но вратитѣ бѣхъ захванхти отъ нѣколко мили драгуни, поставени на гласоподаването и пребраването, бюрото прогласи за законно избрани депутати: Т. Мустафа (238 гласа), Лазаръ Дуконъ (228), Кр. Мирский (214). Министъръ Начевичъ (207), Варненский Мювтия (206). За първий и последний гласоподавахъ и мнозина отъ българитѣ. Въето М. Начевича трѣбаше да се прогласи Д. Д. Поповъ, но бюрото го отхвърли, като призна, че Д. Д. Поповъ, Даскалъ Д. Поповъ, Даскалъ Д. Язбейли, Д. Д. Язбейли, Д. Язбейли и пр. не било едно лице, навѣрно, защото му се четеше името само въ бюлетинитѣ съ Л. Дуконъ, К. Мирский и други либерали Д. Д. Поповъ, който, по голѣмата си популярностъ въ окръжнето, а най вече въ Добричско, е билъ депутатъ въ всичкитѣ народни събрания, като захванемъ отъ първото до последното, получи и за въ предстоящото 241 гласъ, но за да се прокара Министъръ Начевичъ бюрото съедини М. Начевичъ съ нѣколко Начевъ и др., та стѣхми 207 гласа, а на Д. Д. Поповъ не съединихъ нито това му собствено име съ популярното му прозвище Даскалъ Димитъръ Язбейли извѣстенъ тѣй по учителствуванието много години наредъ въ с. Язбейли, въ Добричъ и прочее. Срамъ съ нашитѣ избори за окръжний ни Свѣтъ и за Префекта, на когото кривогата, благодарение на тоя случай, опознахъ и най-заслѣпенитѣ.

Въ заключение, г. Редакторе, честитѣ съмъ, гдѣто можъ да похваля българскитѣ гласни отъ цѣлото Варненско Окрѣжие (и селянитѣ) — исклучение само Янко Славчевъ, и бившии и бити мушый кметъ (само потърѣте и ще видѣтѣ, и другитѣ за съвѣтванието имъ, благодарение на вѣще на взетий урокъ отъ изборитѣ, които станхъ въ казармата у града ни на 14 Юний 1881. Народа се събузда, и вече не е далечъ, мисля, деня, когато почти всички жители на Книжеството ще опознагъ добринитѣ на Конституционното правление, и не ще останатъ между нашия многострадаленъ народъ неувѣстни, осѣвнъ само нѣколцина не желаючи да се съзпаятъ.

Единъ гласенъ.

Шуменъ 29 Ноември 1882 г.

Споци въ градѣтъ ни имаше театрално прѣдставление въ цѣла на бѣщи, ученици Прѣдставителната драма бѣше „Панку“ убиецѣтъ на Асѣя I. Това прѣдставление дадено отъ благосклонни любители и по пициацивата на читалището „Архангелъ Михаилъ“ бѣде едно отъ най сполучивитѣ, като прѣнебрегнемъ твърдѣ малкото недостатѣци, които не е възможно още да се избѣгнагъ отъ българский театръ, прѣдставлението бѣше изрѣдно отличнѣ. Г-да актиоритѣ си знааха ролитѣ много добрѣ и съ своята живостъ въ игрането на ролитѣ си, прѣдаваха още по голѣмъ възгѣдъ върху вниманието на публиката, а най добрия ефектъ произведеха костюмитѣ съ своята богата и изпизна направа, отразилелнитѣ имъ отъ свѣтлината блѣсъкъ прѣдаване още по голѣма живостъ на сѣбната. Часѣтъ въ 8 вечеръ салона, въ който се стичаше публиката, бѣше прѣпълненъ отъ много зрители, които съ нетърпение очаквахъ вдигането на завѣсата. Не слѣдъ много даденитѣ за започването знакъ моментално прѣкъсна шумѣтъ и разговоритѣ мѣжду публиката. Вдворената мѣжду публиката тишина се паруши съ вдигането на завѣсата и сѣбната се почна. Вѣско падане на завѣсата се испрѣважаше съ раконалѣсъ! . . . Всички зрители останаха задоволи и изразявахъ желание, щото да се повтори тая пьеса още нѣколко пхти, понеже е една отъ най добритѣ пьеси на български. Така сжко и ония които не се сподобиха да бѣдѣтъ зрители още повѣче желаятъ повтарението ѳ. Нѣма сѣдвателно съмнение, че ако Г-да прѣдставителитѣ бѣдѣтъ тѣй дѣбри да повторѣтъ тая хубава пьеса, то публиката ще се покаже усърдна, както първий пхтъ.

За да си съставягъ понятие читателитѣ до колко зрители бѣха трогнати отъ жалнитѣ сѣщи, въ които Мария Асѣиновата дѣщеря става жертва на своята любовь, то ще ще забѣлжимъ че наредъко имаше чловѣкъ да удѣржи съзпитѣ си. Огъ това поетигнаго Г-да актеоритѣ може да се считатъ за щастливи и заслужаватъ похвала за добринитѣ си успѣхъ въ прѣдставлението на драмата Панку.

За направата на дрѣхитѣ се погрижили и распорѣднѣ читалището, така сжко и за другитѣ нужди принадлежностѣ за да можеше да се даде успѣшно прѣдставлението.

М. Пачевъ.

ББЛА 1 Декември 1882.

Господине Редакторе!

Имайте добрината молжъ Ви, да поместите въ стѣповѣтъ на почитаемиягъ Ви В. „Славянинъ“ настоящето ми изложение.

На 26 м. м. по работата си отидохъ въ с. горнѣ Абланово, отъ гдѣто сутрината на 27 като що бѣхъ станалъ отъ спѣтъ, представиха ми са двама драгуни, които по заповѣдта на Бѣл. Околийски Началикъ ма задигнаха подъ конвойта за Бѣл, гдѣто слѣдъ като пристигнахъ, бидохъ арестуванъ и ставатъ 4 дни стѣй безъ да зная за какво и защо; по спорѣдъ казаняния на секретара било за агитиране и раздаване на бюлетени, което съмъ го нѣмалъ даже и въ ума си. Телеграфиратъ въ сѣция денъ Господину Министру на В. Д. за незаконното ми затварение, нѣма и до сега никакво распорѣждане.

Осѣвнъ това, забѣлжете господа читатели, че началника Зуйбаровъ, исчили бедния ми баща отъ службата му куриеръ, за което остава послѣ да поговорѣ.

Като оставихъ на страна, да ли самъ азъ виноватъ и бабви са тѣзи закони, по които са ръководи г-нъ Зуйбаровъ ще кажа господство му — тузено не гонено бѣга, като беше зель добри мѣрки за излавяннето на комититъ изъ неговото царство, щомъ са извѣстия че азъ съмъ излѣзалъ изъ Бѣла, употребилъ дисциплинарни распореджания, като испратилъ драгунитъ по срѣдъ ноцъ да ма тарехтъ, които (драгунитъ) ибѣла ноцъ са губили изъ пактищата.

Ето мѣрките на Г-на Зуйбарова, който бѣше зель за предстоящитъ избори и за които умоляватъ са всичкитъ Г-да консерватори да му отдадатъ приличнитъ нему

Сѣдѣ като распрати указа на Н. В. наедно съ циркуляритъ — какъ ще ставатъ първостепеннитъ избори. Самнитъ ходи по цѣлата околия да агитира и заплашва населението, да не слушатъ никого, да не приематъ отъ никого никакви билетини и като казвалъ: азъ ще ви дамъ билетини кога трѣбва да избирате, като заповѣдалъ въ сѣщо времѣ да всичкитъ кметове на 24 да му представатъ сами спискитъ въ Бѣла, гдѣго следъ като са събраха на казанното число кметове, той ги събра въ дѣвическото училище гдѣго като имъ раздадъ билетинитъ, видѣа са распузналъ ги да си отидатъ, като имъ заповѣдалъ никому да не обаждатъ; — въ което време назначилъ Пв. Попова Бѣленския кметъ, който бѣше и той избранъ за гласенъ, за старшии на всичкитъ гласни отъ Бѣл. Околия, за когото оставамъ по послѣ да поговорѣ. Това недейте мисля господа че не е народно събрание — както искате да кажете че щѣло да бѣде правителствено (бошь лафъ, цѣла петинка).

Свѣтението на Свѣтлината не бѣше наизрядно предвѣщано, че изборитъ ще станатъ правителствени, като реши да не са нависае да не сполети нѣкого като мене.

За сега толкосъ, а като ма пусятъ по вече. Ако ли пакъ ма обесатъ, като които разбира са и то малко да Ви е газето!

Но ще си полая до гдѣто съмъ тѣй рахатъ въ тѣзи постаната вѣлководно на голите въ прахъ потканали дѣски и украсена съ скъпоцѣнни паежелѣ.

Ако диритъ правда, ако диритъ редъ, голъ и босъ ще ходитъ братко на този свѣтъ
А. И. Мутафовъ.

Плѣвень 30 Ноември 1882 г.

Г-не Редакторе!

Тукъ на 28-й т. м. избори не станахъ, защото гласнитъ на брой 330 отъ 423 тържественно протестирахъ избирателния законъ. Непротестировавнитъ сж аги съ нѣколко невѣжни селяни. Председателя на окр. свѣтъ, много ги увѣщава да избиратъ, но на вечеръ изродитъ волѣта въ полза на Конституционната свобода. За чудо, обаче, вчера на 29-й т. м. барабанчика тупа и вика изъ цѣлия градъ, че по заповѣдъ на Генерала Соболева гласнитъ непременно трѣбва да гласоподаватъ, защото цѣли бѣдѣтъ наказани и штрафрани. До това врѣме твърдѣ малко гласни бѣхъ си отицле, защото останахъ да участвува въ веселието по случай превзиманието градътъ на 28-й Ноем. отъ доблестнитъ братия русси, нѣ при всички тичания на Плѣв. Тетев. и Луковинский окол. начальници, едва се патикахъ въ окр. сѣдѣ 49 помаци съ чердженцата си наرامо и 7 селяни сѣлашени и сѣисани, и съ тѣхъ вопреки даже новия законъ произведохъ избори, които дадохъ тези резултати: Генералъ Соболевъ (55 гл.) В. Шишковъ (54) Петъръ Мецовъ, председателъ на бюрото (55) и единъ помакъага (54).

Ето депешата до Генерала Соболева, съ която въ недѣля гласнитъ протестираха избирателния законъ:

СОФИЯ

Президентъ Министру Генералу Соболеву

Отъ събранитъ днесъ въ залата на изборитъ въ г. Плѣвепъ на брой 423 гласни отъ окръга, 330 отъ тѣхъ официално и категорически ся отказахме отъ да вземемъ какво и да е участие въ избирание депутати и са оттеглихме отъ залата, понеже новия избирателенъ законъ е противенъ на конституцията ни, на Височайшии Манифестъ отъ 1-й Юлий 1881 год. и е нарушение на народнитъ ни права. Този нашъ протестъ като изявяваме и предъ Ваше Превосходителство, най-покорно ви молимъ да ходатайствувате предъ Негово Височество

за възобновлението на приетий отъ обикновенното народно събрание избирателенъ законъ, утвърденъ и издаденъ на 17 Декември 1880 г. — При това като сж ползуваме отъ случая, имаме честь да ви явимъ, че единичното срѣдство за умиряване духоветъ въ страната е строгото съблюденне и изпълнение на самата Конституция; за 330 гласни (подписали) Узуповъ, Баневъ, Кефаловъ, Пв. Колевъ, Христовъ, Радославовъ, Рогозаровъ, Юнковъ, Гложани Диковъ, Поповъ, Видраре Тодоровъ, Милевъ, Тетевенъ Ивановъ, Скобелева Пв. Поповъ, Слатина Пенчо Тодоровъ, Араплии Радилковъ гол.-Изворъ.

Г. ДОБРИЧЪ 29 Ноември 1882 г.

До Г-на Редактора на В. „Славянинъ“

Въ почитаемий ви вѣстникъ брой 41 отъ 27-й Ноември е поместена една депеша отъ градътъ ни, въ която се спомѣнува, че съмъ заплашвалъ чрѣзъ кварталнитъ Кметове, избирателитъ, да зематъ участие въ изборитъ подъ страхъ на глоба. Това е върху ми чѣста клевета, а за доказателство на това пращамъ ви при настоящето си „Удостоверение“

Услоненъ на ваната безпристрастность моля приемете увѣрение въ уваженията къмъ васъ.

Кметъ Ю. Ивановъ

За Секретръ Гължбаровъ

УДОСТОВѢРЕНИЕ (упровержение)

Подписанитъ участкови Кметове въ

Добричъ, чрѣзъ настояцето си формално обявяваме и удостоверяваме, че обнародваната въ брой 41 на В. „Славянинъ“ телеграмма изъ градътъ ни (отъ 21-й Ноември), въ която се говори, че участвуванieto на избирателитъ въ групитъ, станало подъ страха на глобата, който ся виушилъ ужъ отъ Господина Градский Кметъ чрѣзъ насъ кварталнитъ Кметове на избирателитъ, е гола измисленца и клевета, лишена отъ всяка основа. За подобно нѣщо намъ не е говорено; но само ни ся дадохъ отъ него (Кмета) наставления, съгласно избирателния законъ.

При това обявяваме, че е лишено отъ всяка основа и донесеното въ сѣщата депеша, че ужъ на групитъ земали участие само по 7 — 10 души. Никоя група не е бивала, въ която да не са земали участие повече отъ половината (на 50 тѣхъ) избиратели, а това ся доказва и отъ прѣдставенитъ ни въ Общинското управление протоколи.

(Слѣдватъ подписитъ на участковитъ кметове.)

Село Бѣла Църнова 29 Ноемвр. 1882

На 10 Ноември т. г. приврѣменно посѣтихъ селото Бѣла-Църнова, по своя работа; въ това село забѣлжихъ много нѣща, които сж важни да ги знае всѣки единъ селянинъ, така и гражданитъ. Това село е расположено на една равна прѣкрасна поляна, отъ лѣвата страна на рѣката Росица и къцитъ му така са добрѣ направени и улицитъ тѣй добрѣ посипани съ пѣсакъ, щото всѣки единъ другъ селянинъ може да гледа примѣръ отъ тѣзи трудолюбиви жители. Тамъ оцъ забѣлжихъ и това, че селенитъ се много слушатъ по между си: единъ като каже нѣкоя дума, сичкитъ на драго сърд-

це приематъ неговитъ добри предложениа, безъ да правятъ нѣкои други лица съпротивление на това, което е предложено за общо добро на всичкитъ. Тамъ има двама свѣщенника, които са способни, за свѣщенническата си длѣжность; тѣй сѣщо има трима учители и една учителка, отъ които и тѣ тѣй са способни, за тѣзи свѣта длѣжность; единътъ учитель отъ тѣхъ е назначенъ да надзирава второстепеннитъ учители.

Училищното настоятелство е съставено отъ 5 члена, отъ които една само държи смѣтка на училищнитъ приходи и расходи, а останалитъ надзираватъ другитъ работи. Настоятелството е въобще много настрѣчено и непрестанно надзирава общо-полезнитъ работи. Но не само настоятелството са грижи, за училищнитъ уреждения, ами и всѣки единъ челоуѣкъ, защото всичкитъ са познали своитъ длѣжности къмъ милитъ си рожби. П на драго сърдце тѣхнитъ деца посѣщаватъ редовно училището и наистенна отъ такива са очаква бѣдѣжность, а не отъ тѣзи, които употребяватъ своето златно врѣме на развратность. На дѣцата учителитъ тѣй добрѣ имъ показали длѣжноститъ къмъ по то всѣко едно дѣте имъ отдава приличната почетъ, както въ престигание така и въ посрещанне.

Забѣлжително е оцъ въ тѣхъ и това, че тѣ не само са обичатъ помежду си единъ други, но и съ драго сърдце приематъ страненъ челоуѣкъ и са разговарятъ съ него прилично, а не да стоятъ хладнокрѣвно къмъ странния.

Помежду тѣхъ са даде една такава вътрѣченность, да отвори едно училище било то вечерно или празнично, а цѣлѣта е да са въспитаватъ тѣзи младежи, които въ младость не са могли да са въспитаватъ въ училище. Това село е едно отъ най образованнитъ, както въ настояще така и въ преминалитъ години и то е като примѣръ на другитъ съседни села и наистенна трѣбва да са земе отъ него примѣръ.

Сѣйковъ.

Севлиево 29 Ноември 1882 г.

Господине Редакторе на в. „Славянинъ“!

Съ настоящето си най покорно ви молимъ да обнародвате въ единъ отъ най близкитъ броеве на в. „Славянинъ“ долнитъ четири телеграми защото се боимъ да не се задържани по новитъ распореджания.

СОФИЯ

До Негово Превъсходителство Министру Президенту Генералъ Маиоръ Соболеву.

Ваше Превъсходителство!

Подписанитъ упълномощени отъ 1500 лични граждани въ името имъ протестираме новия избирателенъ законъ най тържественно, и молимъ за въведанието на първия (конституционний).

Ив. П. Данаиловъ

Ст. Г. Нерезовъ.

21 Ноември 1882.

СОФИЯ

Минист Президенту Генералъ Маиоръ Соболеву.

Гласитъ запрени съ войска насилватъ ги да избиратъ въ името на правдата Ви молимъ милость.

28 Ноември 1882,

Басмаджиевъ

СОФИЯ.

До Негово Превъсходителство Генералъ Соболеву.

Днесъ жителитъ на града Севлиево събрали на число около 3000 души едногласно ни упълномощиха да протестираме вторично противъ настоящия „незаконенъ законъ“ за изборитъ, съ който по единъ влпующъ начинъ се нарушава Конституцията и освѣтенитъ отъ врѣмето и обичаитъ въ страната ни права. Тѣй сѣщо да протестираме противъ нѣколцината гласни избиратели отъ по едно или двѣ лица, което е противно предписанията на беззаконния законъ за изборитъ, като излагаме желанието на упълномощителитъ си, най покорно Ви молимъ Г-не Министре да поднесете настоящето ни предъ стѣнитъ на Възлюблениитъ ни Господаръ и да Го молите отъ страна на Върноподаницитъ му граждани на гра-

да Севлиево, да уничижи както речениятъ по горе незаконенъ законъ, тъй също и незаконно избранитъ гласни.

Сме покори слуги на Ваше превъсходителство пълномощници: **Ив. П. Данаиловъ, Нинифоръ Влаевъ и Димитръ Матевъ.**

Господите Редакторе!

Днесъ на 29-ий Ноемврий 1882. Станаха нови избори и то ето какъ ставаха (бизъ бизе) като си бѣха разотинили почти всички гласни селени, само отъ Троянската община гласнитъ бѣха останали, тогасъ г. Управителъ Горбановъ, превика на помощъ съдатитъ и загради полицията и тогава престъпиха къмъ повторитъ не законни избори, които по тѣхному станали извъншнати добри! като неможаха да сваритъ да пишатъ бюлетени, защото съ 10 или 15 гласни неможе да се избераатъ тримата депутати съ по 150 и 155 гласа (благодарение на готовите бюлетени). Избранитъ се Шивачевъ, Грековъ и Мануфоровъ. Демонстрациитъ и ошаквашията останала гласъ външнотий въ пустине.

Пишатъ ни изъ Габрово:

Вчера на Севлиевскитъ избори, станалъ страшенъ бой, на Нача Кехлибаря му съдрали калпака, на Петра Цвъркала главата му разбили да двѣ, Мануфа побѣгналъ прѣзъ рѣката, неуспѣлъ да мине прѣзъ моста, на Димитра Сака съдрали му шапката; и тъй нашитъ гласни, налагани добръ въ Севлиево, дойдохъ си по средъ пощъ бегомъ, окалени до уши; по кахвенетата чудентъ смѣхъ! Както искатъ да кажатъ, твърдѣ серпозна битка станала, като се намѣвила и войската и тъй нѣкои и други отъ гласнитъ никакъвъ резултатъ.

Пишатъ ни изъ Елена:

Въ нашето Полицейско Управление се намиратъ лица арестувани, безъ никаква грѣшка, както и днесъ Петръ Маренченина, който за едно ужъ ударване нѣкого си, стана човѣка какъ стоп задрѣвнѣ цѣли 11 дни, а дѣцата му гладни ще измрѣтъ! ~~Има до колко е спрѣвливо и~~ само това ще спомена, че Г-да Управителитъ и началницитъ, трѣбва да даватъ внимание, върху такива неправилности.

За Севлиевското пропзшествие въ врѣме на изборитъ, нѣмаме още подробно изложение, отъ краткитъ телеграмми, може да се заключи, че е имало сериозно сблъсквание. Какво е дало поводъ на това, още е неизвѣстно; арестованитъ обаче лица, които познаваме по-отблизо, невѣрваме да сж причинителитъ на неприятното събитие, когато тѣ винаги сж биле благоразумни и съ примѣрно повѣдение. Въ подобни случаи, обикновено страдайтъ невиннитъ, единствено затова, защото сж по-образованни, по-видни, по-лични. Същото пропзшествие стана миналата година въ Габрово и тогасъ по каприциитъ на Севлиевския управителъ се арестувахъ учителитъ, на които невинността се откри отъ самия П. Д. Мин. на Вѣтр. дѣла Г. Ремлингена, сжщото ще излѣзе и сега съ Севлиевското приключение. Арестованитъ вѣрваме да се оправдайтъ, стига само изслѣдванито да се произведе по единъ безпристрастенъ начинъ. Ще очакваме отъ приятелитъ на правдата, да ни озложатъ подробно цѣлото събитие по единъ безпристрастенъ начинъ, за да се види въ кого е вината.

Дѣлото на Г-на Д. Цанкова било назначено за 10 того, въ който день цѣло да се разглежда въ Вратчанския окр. сждъ. Това дѣло наистина че е разяени и рѣши още тогасъ отъ обнародваното писмо на мжчения учителъ, пъ въ сѣкии случай отъ Руссенскитъ ад-

вокати, като приятели на Г. Цанкова, трѣбва да отидатъ единъ двама и да са намѣрѣхтъ при разглежданито му.

Както се научаваме за предстоящата камара имало избрани сумма: четири Н-о 4 либерални депутати, именно: Кр. Мирски, Лазаръ Дуковъ и Тестеджели Мустафа Варна; Н. Сукпаровъ и М. Балабановъ София.

Въ Вратца гласнитъ едногласно протестирали избирателния законъ, избрали Депутация да поднесе до Нег. Височ. адресъ за въстановление конституцията, и свикванито народно събрание по старий законъ.

ТЕЛЕГРАММИ

Вратца 23 Ноемврий 1882 год.

София Его Прѣвсходителству Генералу Соболеву-Министръ Президентъ.

Копие Държавному Съвѣту.

Десетъ души драгуни по най беззаконенъ начинъ насилватъ да ни отвѣчатъ въ полицията, по неизвѣстни намъ причини и то съ силата на сабитъ си. Заповѣдта била, спорѣдъ единъ слѣдовател, спорѣдъ други отъ управителя. Никакви формалности. Терроритъ кипи. Намирами ся въ положение по грозно отъ онова въ най успешитъ турски врѣмена. Молиме распорѣжданито ви, въстановление порядъка за законността и за наказанито виновнитъ.

Попповъ

Вратца 23-ий Ноемврий 1882 год.

София Его Прѣвсходителству Генералу Соболеву-Министръ Президентъ.

Копие Държавному Съвѣту.

Сега когато жена ми се разрѣшаваше отъ бременността, десетъ души драгуни, насилственно по най варварски начинъ, искатъ да ми зематъ ~~бизъ~~ ~~никакви~~ ~~формалности~~ ~~и по~~ ~~никакви~~ ~~причини~~. Безаконията на туканитъ власти са безгранични. Съ какво се гарантира личната неприкосновенностъ на гражданете и неприкосновенността на жилищата? Моля распорѣжданитя Ви за наказанито на виновнитъ чиновници.

Саввовъ.

Вратца 23-ий Ноемврий 1882 год.

София Его Прѣвсходителству Генералу Соболеву-Министръ Президентъ.

Копие Държавному Съвѣту.

Този часъ 10 души драгуни по заповѣдъ на управителя нападнаха Саввовото кахвене и съ грубоствъ и насилне некаха да зематъ трима граждани. Ужасетъ царува въ градъ ни. Просимъ покорно помощта Ви, зацитата Ви и распорѣжданитя Ви за въдворяване порядъка.

Съ покорность (Слѣдватъ подписитъ).

Вратца 24-ий Ноемврий 1882 год.

София Его Превосхдителству Генералу Соболеву Министеръ Президентъ.

Слѣдъ като направи повѣче отъ ето граждани да не си упражнятъ избирателното право, Вратчанския Окръженъ Управителъ Николаевъ отъ една недѣля насамъ е распрѣсеналъ по градътъ сичкитъ жандарми, да насилуваатъ кжцитъ за да арестува най почетнитъ граждани, и то съ цѣлъ да произвожда скандали. Вчера пакъ е привиквалъ граждани, отъ които едвамъ около петнайсетъ души ся дошли при него и ги е съвѣтвалъ да направятъ нѣкакви си интригански заявления. Ваше Превъсходителство, най покорно Ви моламъ да опрѣдѣлите една съвѣтна анкетна комисия и ний сме

увѣрени, че тая комисия нѣма да види, овѣнитъ интриги, които е употреблявалъ Николаевъ отъ дожданито си въ Вратца.

Съ покорность и пр.
(Слѣдватъ подписитъ)

ВРАТЦА 24-ий Ноемврий 1882 год.

СОФИЯ

Его Прѣвсходителство Генераль Соболеву Министръ президентъ.

Свѣщенника на махалата ни Василий Ивановъ, пощю врѣме безъ никаква вина биде извлеченъ отъ драгуне изъ домътъ му и го арестуваха става три дена. Дѣцата му и ний сме въ отчаяние. Ний гарантираме невинността му. Молихме туканитъ власти за освобождението му, тѣ отказватъ. Просимъ распорѣжданито Ви.

(Слѣдватъ подписитъ на махленцитъ.)

Телеграфъ отъ София въ Вратца на 24 Ноем. 1882

Телеграмма № 263.

Вратца Саввову, Поппову и Сокачеву.

Ошаквашията Ви противъ полицейскитъ власти въ Вратца се взе въ вни-

Председател на Министерский Съвѣтъ Генераль Соболевъ.

Рахово, 1 Декемвр. 1882.

Вратчанскитъ гласни едногласно протестираха избирателния законъ, избраха 22 членна депутация която и замина за София да моли Негово Височество за оспзествението „Конституцията и за изборъ по старийтъ законъ. Въ числото на избранитъ сж Балабановъ, Молловъ, Помянновъ, Шуптовъ, Симидовъ, Антоновъ и 17 селени. Подиръ венчко това полицията на сила и пощю врѣме карала съ бой нѣкои невинни гласни да избиратъ; противъ произвола и террора гласнитъ телеграфически протестираха.

Севлиево, 2 Декемвр. 1882.

Снощи часа 4 вечеръ грабнаха и безъ пресѣда затвориха честнитъ граждани господа: Влаевъ, Пешевъ, Данаиловъ, Батковъ, Коновъ и учителитъ: Вѣлчачновъ, Ковачевъ, адвокатитъ Стамболовъ, Басбаджиевъ; гаранция даватъ не се прие. Подробно съ пощата.

ПОДАРЪКЪ ЗА НОВАТА ГОДИНА.

КЖИЦНА

ПАНАРАМА

За прекарване врѣмето за възрастни хора и за дѣца. Съ десетъ картини струва 12 лева, съ 20 картини 18 лева. За възгъ отъ Руссе проважда ся франко.

Русчукъ, Книжеска улица № 63.

Морицъ Голдфелдъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Учитель пристигналъ изъ Парижъ, готовъ е да предава частни уроци на френски языкъ; желающитъ да приематъ отъ реченяго уроци, нека са отнесатъ до редакцията на в. „Славянинъ“. Ако нѣкой градъ се нуждае отъ такъвъ, нека се яви.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“